

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 54.739/3
van 9 januari 2014

over

een ontwerp van ministerieel besluit 'houdende de erkenning van
opleidings- en exameninstellingen voor de certificering van
aannemers en installateurs en houdende de certificering van
aannemers en installateurs'

Op 10 december 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende de erkenning van opleidings- en exameninstellingen voor de certificering van aannemers en installateurs en houdende de certificering van aannemers en installateurs’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 23 december 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 9 januari 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt tot regeling van de certificering van aannemers en installateurs van energiezuinige toepassingen (zie hoofdstuk III van het ontwerp). Omdat die certificering slechts kan worden verkregen na het vervullen van bepaalde opleidingsvereisten, bevat het ontwerp ook een regeling voor de erkenning van de opleidings- en examencentra (hoofdstuk I). Als certificeringsorgaan wordt de tijdelijke vereniging RESCert aangewezen (hoofdstuk II). Ten slotte wordt ook de inwerkingtreding geregeld van een aantal bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2013 ‘tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de certificering van aannemers en installateurs, de berekening voor de onrendabele toppen, gebouwgebonden fotovoltäische installaties en de implementatie van de Epicoolstudie’ (hoofdstuk IV).

RECHTSGROND

3. Blijkens de aanhef wordt de primaire rechtsgrond voor het ontwerp gezocht in de artikelen 8.4.1, § 3, 8.5.1 en 12.3.5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 ‘houdende algemene bepalingen over het energiebeleid’ (hierna: Energiebesluit).

3.1. De voormelde artikelen zijn in het Energiebesluit ingevoegd bij de artikelen 5 en 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2013. Die laatste artikelen worden in werking gesteld bij artikel 5 van het te nemen besluit, en daarvoor wordt rechtsgrond geboden door artikel 19 van het besluit van 19 juli 2013.

3.2.1. Uit artikel 8.4.1, § 3, van het Energiebesluit volgt dat de Vlaamse minister bevoegd voor energie (hierna: de minister) nadere regels kan bepalen betreffende de kwaliteitsvereisten of de inhoud van de opleidingen en de examens. Die bepaling biedt rechtsgrond voor de artikelen 1, § 1, en 2, § 1, van het ontwerp en de bijlagen I en II, die dergelijke kwaliteitsvereisten bevatten. Dezelfde bepaling kan als rechtsgrond worden ingeroepen voor artikel 2, § 2, eerste, tweede, derde en vijfde lid, van het ontwerp. Het gaat daarbij niet zozeer om inhoudelijke normen, maar om procedurele bepalingen waarvan echter kan worden aangenomen dat ze in ruime zin bijdragen tot de geloofwaardigheid, en dus de kwaliteit, van de examens.

3.2.2. Artikel 8.5.1, § 2, eerste lid, van het Energiebesluit biedt rechtsgrond voor artikel 3, eerste lid, van het ontwerp.

Artikel 8.5.1, § 5, tweede lid, van het Energiebesluit biedt rechtsgrond voor artikel 4, eerste lid, van het ontwerp.

Voor artikel 4, tweede en derde lid, van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 8.5.1, §§ 3, eerste lid, 5°, en 4, eerste lid, 4°, van het Energiebesluit.

Artikel 8.5.1, § 3, tweede lid, van het Energiebesluit biedt rechtsgrond voor artikel 4, vierde lid, van het ontwerp.

3.2.3. Artikel 12.3.5, tweede lid, van het Energiebesluit vormt de rechtsgrond voor de artikelen 1, § 2, en 2, § 2, vierde lid, van het ontwerp.

Er moet echter worden vastgesteld dat de minister blijkbaar in een overgangsregeling voorziet tot 1 maart 2015 (artikel 2, § 2, vierde lid, van het ontwerp: “kunnen (...) tot 1 maart 2015 rechtstreeks deelnemen aan het examen”), hetgeen verder gaat dan wat de rechtsgrondbepaling toelaat (artikel 12.3.5, eerste lid, van het Energiebesluit: “kan tot 1 september 2014 (...) deelnemen aan het examen”). Aangezien de minister krachtens artikel 12.3.5, tweede lid, van het Energiebesluit enkel de nadere regels kan bepalen “betreffende welke types van opleiding als gelijkwaardig kunnen worden beschouwd”, is daarvoor geen rechtsgrond voorhanden.

3.3. Voor artikel 3, tweede lid, van het ontwerp lijkt er geen rechtsgrond voorhanden te zijn.

4. De secundaire rechtsgrond wordt blijkens de aanhef van het ontwerp gezocht in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ en in de artikelen 10.1.4, 10.1.5 en 13.1.1 van het decreet van 8 mei 2009 ‘houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid’ (hierna: Energiedecreet).

4.1. Artikel 10.1.4 van het Energiedecreet is de rechtsgrond voor de erkenning van de opleidingsinstellingen. Artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met datzelfde artikel 10.1.4, biedt rechtsgrond voor de bepalingen over de exameninstellingen in artikel 8.4.1 van het Energiebesluit.

4.2. Artikel 10.1.5 van het Energiedecreet is de rechtsgrond voor de bepalingen met betrekking tot de certificering van aannemers en installateurs in de artikelen 8.5.1 en 12.3.5 van het Energiebesluit.

4.3. Artikel 13.1.1 van het Energiedecreet lijkt te worden ingeroepen voor de toekenning van taken aan het Vlaams Energieagentschap. In plaats daarvan moet echter worden verwezen naar artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

5. De aanhef dient in het licht van wat voorafgaat te worden aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT